

■ **Et godt spørgsmål:** Hvordan kan et insekt undgå insektgifte?
Jo, evolutionen er forklaringen.

MUTANTEN

K. Aa. Back

DAG 1

Dette Darwin-i-hullerne-svar tror jeg Illustreret Videnskab diskuterer op med, vurderet alene ud fra forsideoverskriften på det blad der blev udsendt i januar (2/2014).

Det er selvfølgelig en kendt sag at overskrifter ikke lige er de bedste sandhedsvidner. Men det er i hvert fald smart af IlluVid at smække denne øjenfanger på sin forside. Den lyder: »MUTANTEN. Kakerlakken udskifter sine smagsløg for at undgå insektgifte.«

Og den giver mig lyst til et lille tankeeksperiment:

Hvad ligger der nøjagtigt i dette (værdiladede) udsagn "kakerlakken udskifter sine smagsløg ..."?

Min påstand er – som sagt uden at have læst artiklen, det vil jeg gøre "i morgen" – at udsagnet dækker over IlluVids sædvanlige lidt fantasifulde omgang med virkeligheden. At det, kort sagt, dækker over et ægte *Darwin of the Gaps*-udsagn. Nemlig: Da vi ikke har en rimelig evolutions-forklaring på hvordan kakerlakken er blevet udstyret med en så smart programmering at der sker noget med dens smagsløg når de bliver udsat for insektgifte, kan vi jo altid bruge en besjæling som forklaring: "Kakerlakken *udskifter* ..." Som om det er en slags viljes-agt fra dette insekts side. Og da hovedoverskriften taler om "mutanten", må historien rumme noget med en (heldig) mutation der er opstået i dyret. En mutant er jo et væsen der har fået ændret sit arvemateriale vha. én eller flere mutationer.

Darwinister bruger ofte metaforer når de skal forklare noget om evolution. Her altså at kakerlakken "beslutter sig for" at ændre på sine gener vha. mutationer. Nu dækker metaforen selvfølgelig over det IlluVid vanligtvis gør sig til talsmand for, nemlig at det er "evolutionen der har besluttet sig for" en eller anden ændring i DNA'et. Men metaforen er meget lettere at sluge for læseren hvis man lader dyret "beslutte sig".

Men det er og bliver en Darwin-i-hullerne-forklaring, lige gyldigt hvordan man end vender & drejer det!

Spændende at se om min forudsigelse holder. Følg med i morgen!

Imens jeg finder ud af det, kan vi passende henvise til en artikel om God of the Gaps-problemet; et problem darwinister tilsyneladende i høj grad "lider af" ... Artiklen blev der ikke plads til i seneste blad, så se <http://skabelse.dk/articles/Gud%20fortraengt15.pdf>

Jonathan Wells har for resten allerede i "nullerne" (i en noget længere artikel) påpeget at Francis Collins (lederen af the Human Genome Project) bruger en Darwin-i-hullerne-argumentation i sin forklaring af fænomenet "Junk-DNA". Se ORIGO 117 eller <http://skabelse.dk/articles/1177.pdf>

DAG 2

Nu hvor jeg har læst artiklen, kan jeg så konstatere at min forhåndsbemærkning om at »[metaforen] er meget lettere at sluge for læseren hvis man lader dyret "beslutte sig", ikke er helt ved siden af.

For hele artiklen er gennemsyret af en sprogbrug hvor kakerlakken er besjælet; dvs. den har fået menneskelige egenskaber. Det ses af følgende citater fra artiklen hvoraf det tydeligt fremgår at kakerlakken aktivt har truffet nogle valg i forhold til sin arvemasse (besjælingerne er kursiverede og forsynet med et [!]-mærke):

- Manchetten (s.30): [...] nu har det de tilpasningsdygtige[!] kryb ændret *strategi*[!] [...]
- En billetekst (s.31): »Det nyeste træk i *kakerlakkers strategi*[!] for overlevelse er *at ændre*[!] smagsløg [...]«
- I selve artiklen (s.31): »[...] Det har fået den tyske kakerlak [...] til at *anlægge en genial*[!] overlevelsessstrategi. Ved *at fremkalde*[!] en mutation i sine smagsløg [...]«
- Afsnittet lige over "Strategier til overlevelse" (s.35): »[...] Kakerlakkerne har gennem de sidste mange millioner år *taget mange andre kneb i brug*[!] for at *sikre*[!] artens overlevelse.«

ET PAR SPØRGSMÅL til IlluVids redaktion:

1. Hvordan mon en artikel om fysik ville blive modtaget hvis den i samme grad benyttede sig af besjælinger?
2. Lider artiklen ikke af "mutations-begrebs-forvirring"? – Mutationer er vel i princippet tilfældigt forekommende ændringer i DNA'et. Samtidig tales der om egenskaber fra fortiden, altså noget latent.

3. Hvorfor skøjter man meget let over (jf. pkt 2) den forklaring der går på at kakerlakkens "strategi" kan ligge netop latent i dens DNA fra første begyndelse, i dens programmering/DNA?

Ad 3) I afsnittet "Smagsløg er muterede" (s.33f) hedder det nemlig OGSÅ: »Den genetiske variant af nervecellerne i smagsløgene mener forskerne, kan stamme helt tilbage fra før kakerlakkerne flyttede ind hos mennesker [...] Kakerlakkernes "gamle" modvilje mod sukker kan altså have ligget uaktiveret indtil sukkerpodede insekter inden for de seneste 20 år har gjort det nødvendigt for insekterne *at aktivere* den gennem en ny mutation.« **[**Altså gør kakerlakken brug af et "gammelt værktøj", jf. indlægget fra DAG 3.]**

Mutationer er pludselig blevet en viljesagt i IlluVids fortælling. – Men spørgsmålet er altså om ikke IlluVid misbruger ordet "mutation"?

Vi véd fx at der findes radiser med et giftgen som de slår til hvis der er gnavende insekter til stede, og det gen ligger latent hos radiserne i deres DNA. Er genet slået til, kan det virke i flere generationer frem inden det slukkes igen.

Men hvis det er et tænd-&-sluk-gen der styrer smagsløg eller radisers giftighed, er det jo ikke en tilegnet egenskab vi står med. Altså ikke, som darwinisten gerne vil have os til at tro, en ny evolutionær "opfindelse". Vi står tværtimod med det "udskudte problem" at oprindelsen til denne tænd-&-sluk-mekanisme *også kræver en forklaring*.

DAG 3 VÅBENKAPLØB

En af darwinistens overlevelsesstrategier for sin teori er at henvise til "evolutionens våbenkapløb". Artiklen slutter da også med denne udgangsbøn, som det hedder i allersidste afsnit (s.35): »Nu hvor kakerlakkerne *har fundet ud af* at undgå lokkefælder med sukker, må producenterne af insektgifte i gang med at finde nye stoffer der kan lokke de små dyr i fælden. [...] Spørgsmålet er så hvor længe der går før de *snu* kryb er klar med deres næste *modtræk*!«

Men forestillingen om dette våbenkapløb er IKKE baseret i empirien, dvs. i forskningsresultaterne. (IlluVid nævner jo selv at "forrige træk" er et gammelt redskab i værktøjskuffen; jf. forrige indlæg fra DAG 2**). Som det er påvist i forbindelse med malariaparasitten, er der snarere tale om en skyttegravskrig. Og den genetiske evolution hos malariaen har vi kunnet følge i et omfang der svarer til adskillige mio. år i pattedyrenes evolution. *Der er nemlig*, som det er blevet sagt, *tydelige grænser for* hvad evolutionen kan afstedkomme.

Så årsagen til at kakerlakken kan opføre sig så "smart" over for div. giftudfordringer, ligger helt klart i dens smarte programmering, en programmering der er indrettet til at tage højde for de mest utrolige udfordringer. – Et faktum der f'resten gælder for de fleste af livets mangefold af arter.

Læs i øvrigt om resistens i *EVOLUTION – Hvad din biologibog ikke fortæller ...* 2. udgave, Origo nr. 122, 2012.

DAG 4 KONKLUSION

For det utrænede øje er det måske lidt svært at få øje på brugen af Darwin-i-hullerne-argumentation i den IlluVid-artikel vi har gennemgået med tættekam for logiske lus. Men den ér der faktisk for fuld udblæsning, nemlig i form af den udprægede brug af metaforer hvor man lader evolutionen, gennem dyret, "beslutte sig for" forskellige strategier.

Endelig bruges også det meget ofte anvendte trick med "tilpasningsargumentet" (s.31): »Den særlige evne til hurtigt at tilpasse sig betyder at kakerlakken som art har været særdeles succesfuld. Kakerlakkens 300 mio. år på kloden taler deres eget sprog og står i kontrast til det modernes menneskes "sølle" 500.000 år.«

ORIGOs FAKTATjek: ALLE arter har faktisk en fantastisk tilpasningsevne. Især hvis de ikke er løbet ind i indavlens blindgyde (ved fx kunstig selektion/avl) eller menneskets indblanding i form af vild og blodig jagt.

I øvrigt er argumentet totalt forvrøvlet. Hvordan kan man sammenligne to populationer med hinanden når de har vidt forskellige "artshistorier"? Succesraten på to arter kan vel kun måles på åremål hvis de to arter har samme oprindelsestidspunkt. [Og det har kakerlakken og mennesket jo netop ikke, skal man ellers tro darwinisten.]

Et meget mere sigende succeskriterium må da være artens udbredelse på Jorden. Og her vinder mennesket over kakerlakken med flere kolde længder. Mennesker har slået sig ned overalt på kloden. – Findes der polar-kakerlakker? Og hvad med deres foretrukne temperatur på de 20 til 30 grader? (<http://www.skadedyrsekspernten.dk/kakerlakker.asp>) Gør det dem ikke temmelig menneskeafhængige uden for troperne?!

I rest my case! 😊

SLUT den 01-02-2014 07:42 ■

MØD også ORIGO
på Facebook
– skabelse.dk viser vej.

